

opusdei.org

Prelat na svetkovinu sv. Josemarije: "Bog nas ne prestaje ljubiti kad pogriješimo"

Homilija mons. Fernanda
Ocáriza na blagdan sv.
Josemarije, u bazilici svetog
Eugena (Rim).

30.06.2024.

Homilija na blagdan svetog Josemarije

Na današnju svetkovinu, u svjetlu misnih čitanja, možemo razmotriti dva aspekta života svetog Josemarije koji nam pokazuju njegov odnos s Bogom: božansko sinovstvo i posvećenje rada.

Božansko sinovstvo

"Niste primili duha ropstva da biste ponovno pali u strah", kaže sveti Pavao u jednom od čitanja koja smo upravo čuli, "nego ste primili Duha posinjenja po kojem kličemo: 'Abba, Oče!'" (Rimljanima 8,15). Po krštenju smo djeca Božja u Kristu, što podrazumijeva novi način gledanja na Boga, obilježen ljubavlju, povjerenjem i jednostavnošću – stavovima koji su svojstveni djetetu s ocem.

Saznanje da imamo Oca koji nas beskrajno voli omogućuje nam da vodimo radostan i ispunjen život, osvjetljavajući sva područja našeg postojanja tom ljubavlju, povjerenjem i jednostavnošću, čak i usred poteškoća ili kad akutnije doživljavamo svoje nedostatke. Bog nas voli zbog toga što jesmo – Njegova djeca – a ne zbog onoga što radimo, zbog naših postignuća. On nas ne prestaje voljeti kada pogriješimo. Kao što nas Papa podsjeća: Bog nas uvijek grli „nakon naših padova, pomažući nam da ustanemo i stanemo na noge“ (Nagovor, 26-I-2019). Naš život je neprekidni povratak Očevoj kući, poput izgubljenog sina, znajući da nas On čeka raširenih ruku.

Stoga se ništa više ne suprotstavlja našem stanju djece Božje od straha. „Sin Božji“, govorio je sveti Josemaría, „ne boji se ni života ni smrti, jer je njegov duhovni život

utemeljen na osjećaju božanskog
sinstva. Bog je moj Otac, misli on, i
on je Autor svega dobra; on je sva
Dobrota" (Kovačnica, br. 987).

To ne znači da na nas ne utječu
udarci koje primamo ili prepreke na
koje nailazimo u životu. Kada se
pojavi obiteljski problem, bolest ili
ekonomski pad, normalno je, osobito
u početku, osjetiti određenu
vrtoglavicu. Nešto slično može se
dogoditi kada se razmišlja o situaciji
u svijetu. Kako možemo ne prisjetiti
se u našim molitvama, među tolikim
potrebama, rata između Ukrajine i
Rusije ili teške situacije u Svetoj
zemlji?

Krhkost koju osjećamo u našim
životima i nestabilnost mira u svijetu
mogu nas istovremeno ojačati ako
nas navedu da se utečemo u ljubav
koja nikada ne prestaje, u onu stijenu
koja je mnogo čvršća od onoga što
nam zemaljske stvarnosti mogu

ponuditi. „Utecite se u svoje božansko sinovstvo”, preporučio je osnivač Opusa Dei. „Bog je vaš najljubazniji Otac. U tome leži vaša sigurnost, utočište u kojem možete baciti sidro bez obzira što se događa na površini mora života. I pronaći ćete radost, snagu, optimizam: pobjedu!” (Križni put, Sedma postaja, br. 2).

Posvećivanje rada

U prvom čitanju prisjećamo se još jednog odlomka koji govori o Božjem naumu za svijet. To je odlomak koji govori kako je Bog stvorio čovjeka „i smjestio ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva” (Post 2,15). Lijepo je još jednom razmisliti da je posao – onaj koji zauzima dobar dio našeg vremena – nešto prekrasno. Ponekad se čini da nas vuče prema dolje - zato što nam se zadatak ne sviđa, ili postaje kompliciran, ili jednostavno zato što smo umorni. No, tekst iz

Postanka nas podsjeća da rad nije posljedica istočnog grijeha: čovjek od samog početka ima čast svojim radom sudjelovati u izgradnji boljeg svijeta. Krist je veći dio svog života proveo radeći. I te godine rada pridonijele su našem iskupljenju. Isus nam pokazuje da svaki zadatak može imati dublju vrijednost od onoga što se ljudski može cijeliti.

Sveti Josemaría ponavljao je da veličina posla ovisi o ljubavi s kojom se obavlja. Ljubav koja se očituje u pažnji prema detaljima, u želji da služimo drugima, u osmijehu svima, u profesionalnosti s kojom obavljamo svoje zadatke... A sve to s prvenstvenom željom da slavimo Boga i služimo drugima, koji su također djeca istog Boga. „Zbog toga se čovjek ne bi trebao ograničiti na materijalnu proizvodnju“, komentirao je sveti Josemaría. „Rad se rađa iz ljubavi; on je očitovanje ljubavi i usmjeren je prema ljubavi.

Božju ruku vidimo, ne samo u
čudima prirode, nego i u našem
iskustvu rada i truda. Rad tako
postaje molitva i zahvala, jer znamo
da nas je Bog postavio na zemlju, da
nas on voli i da smo baštinici
njegovih obećanja" (Susret s Kristom,
br. 48).

Obratimo se majčinskom zagovoru
Svete Marije, moleći je da nam
pomogne uvijek znati i osjećati se
kao ljubljena djeca Božja i pronaći
njezina Sina u našem radu s
ljubavlju.

Amen.

.....